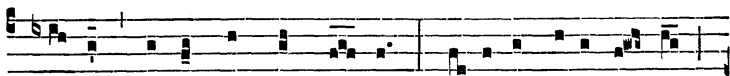

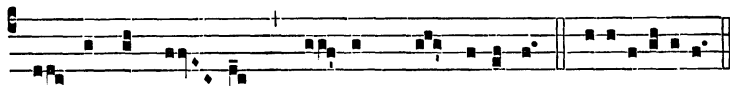
At Magn.
Ant. 6. F

O

quam glo-ri-ó-sum est régnum, * in quo cum

Chrí-sto gáudent ómnes Sáncti! amícti stó-lis ál-bis,

se-quúntur A-gnum quo- cúmque í-e-rit. Eu o u a e.

Cant. Magnificat. 6. F. p. 211 or p. 213. — Prayer. Omnipotens. p. 1725.

2. Commemoration of All the Faithful Departed.

*Double.**The Antiphons are doubled at Matins, at Lauds and at Vespers.*

AT MATINS.

*The Office begins directly by the Invitatory Régem cui ómnia vivunt. p. 1779.**The Antiphons, the Psalms, and the Versicles of the three Nocturns are taken from the ordinary Office for the Dead. p. 1782.**¶ The Lessons of the three Nocturns are said without Absolution or Blessing; those of the first Nocturn without any introductory title. Tu autem. is not said at the end.*

IN THE FIRST NOCTURN.

Lesson I.

Job 7, 16-21.

PArce mihi, Dómine; nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magnificas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, et súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me, ut glútiam salívam meam? Peccávi, quid fáciam tibi,

o custos hóminum? quare posuísti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam? ecce nunc in púlvere dórmiám : et si mane me quaesíeris, non subsístam.

R̃. Crédo. p. 1785.

Lesson II.

Job 14, 1-6.

Homo natus de muliere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem statu pérma-

net. Et dignum ducis super hujus-cémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in iudícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? Nonne

tu, qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est : constituísti términos ejus, quí praeteríri non póterunt.

R̃. Qui Lázarum. *p.* 1786.

Lesson III.

Pelli meae, consúptis cárnibus, adhaésit os meum, et derelicta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos, amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tribuat ut scribántur sermónes mei? quis mihi det ut exaréntur in libro

R̃. Dómine. *p.* 1787.

IN THE SECOND NOCTURN.

Lesson IV.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi de Cura pro mórtuis gerénda.

Curatio fúneris, conditio sepulchrae, pompa exsequiarum, magis sunt vivórum solátia, quam subsidia mortuórum. Nec ideo tamen contemnéndam et abjiciéndam sunt corpóra defunctorum maximéque justórum ac fidélium, quibus tamquam órganis et vasis ad ómnia bona ópera sancte usus est spíritus. Si enim patérna vestis et ánnulus, ac si quid hujúsmodi, tanto cárius est pósteris, quanto erga paréntes

R̃. Meménto méi. *p.* 1791.

Lesson V.

Recordántis et precántis afféctus cum defúntis a fidélibus carissimis exhibétur, eum prodésse non dúbium est iis, qui cum in corpore víverent, talia sibi post hanc vitam prodésse meruerunt. Verum, etsi álqua necéssitas vel humári corpóra, vel in sacris locis humári nulla data facultáte permittat, non sunt praetermitténdae supplicatiónes pro spíritibus mortuórum : quas faciéndas pro ómnibus in christiána

R̃. Hei mihi. *p.* 1791.

Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut merce-nárii, dies ejus.

Job 19, 20-27.

stylo férreo, et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrecturus sum : et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visurus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius : repósita est haec spes mea in sinu meo.

Cap. 2 et 3.

major afféctus; nullo modo ipsa spernéndam sunt corpóra, quae úti-que multo familiárius atque conjúctius quam quaelibet induménta gestámus. Haec enim non ad ornáméntum vel adjutórium, quod adhibétur extrínsecus, sed ad ipsam natúram hóminis pértinent. Unde et antiquórum justórum fúnera officiósam pietáte curáta sunt, et exséquia celebratae, et sepulchra provisá : ipsique, cum víverent, de sepeliéndis vel étiam transferéndis suis corpóribus fíliis mandavérunt.

Cap. 4.

et cathólica societáte defúntis, étiam táctis eórum nomínibus, sub generáli commemoratióne suscepit Ecclesiá; ut quibus ad ista desunt paréntes, aut fílii, aut quicumque cognáti vel amíci, ab una eis exhibeántur pia matre commúni. Si autem deéssent istae supplicatiónes, quae fiunt recta fide ac pietáte pro mórtuis, puto quod nihil prodésset spíritibus eórum, quámlibet in locis sanctis exánima corpóra poneréntur.

Lesson VI.

Cap. 18.

QUae cum ita sint, non existimémus ad mórtuos, pro quibus curam gérimus, perveníre, nisi quod pro eis sive altáris, sive oratiónum, sive eleemosynárum sacrificiis solémniter supplicámus: quamvis non pro quibus fiunt, ómnibus prosint; sed iis tantum pro quibus, dum vivunt, comparátur ut prosint. Sed quia non discernimus qui sint, opórtet ea pro regenerátis ómnibus fácere, ut nullus eórum praetermittátur, ad quos haec beneficia possint et debeant perveníre. Mélius enim supérerunt ista eis, quibus nec obsunt nec prosunt; quam eis déerunt, quibus prosunt. Diligéntius tamen facit haec quisque pro necessariis

suis, quo pro illo fiat similiter a suis. Córpori autem humádo quidquid impénditur, non est praesídium salutis, sed humanitátis officium, secúndum afféctum, quo nemo umquam carnem suam odio habet. Unde opórtet ut quam potest pro carne próximi curam gerat, cum ille inde recésserit, qui gerébat. Et si haec faciunt qui carnis resurrectionem non credunt, quanto magis debent fácere qui credunt; ut cörperi mórtuo, sed tamen resurrectione et in aeternitate mansúro, impénsus ejúsmodi officium sit étiam quodámodo ejúsdem fidei testimoniúm!

R. Ne recordéris. p. 1792.

IN THE THIRD NOCTURN.

Lesson VII.

Cap. 15, 12-22.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corinthios.

SI Christus praedicátur quod resurréxit a mórtuis, quómodo quidam dicunt in vobis quóniam resurréctio mortuórum non est? Si autem resurréctio mortuórum non est, neque Christus resurréxit. Si autem Christus non resurréxit, inánis est ergo praedicatio nostra, inánis est et fides vestra. Invenímur autem et falsi testes Dei: quóniam testimonium díximus advérsus Deum, quod suscitáverit Christum, quem non suscitávit, si mórtui non

resúrgunt. Nam, si mórtui non resúrgunt, neque Christus resurréxit. Quod si Christus non resurréxit, vana est fides vestra; adhuc enim estis in peccátis vestris. Ergo et qui dormiérunt in Christo, perierunt. Si in hac vita tantum in Christo sperántes sumus, miserabilióres sumus ómnibus homínibus. Nunc autem Christus resurréxit a mórtuis, primitiae dormiéntium: quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum. Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur.

R. Peccántem. p. 1797.

Lesson VIII.

Cap. 15, 35-44.

SED dicet áliquis: Quómodo resúrgunt mórtui? qualive corpore vénient? Insípiens, tu quod séminas non vivificátur, nisi prius moriátur. Et quod séminas, non corpus, quod futúrum est, séminas; sed nudum granum, ut puta tritici, aut alicújus ceterórum. Deus autem

dat illi corpus sicut vult: et unicuique séminum próprium corpus. Non omnis caro, eadem caro: sed ália quidem hóminum, ália vero pécorum, ália volúcrum, ália autem piscium. Et cörpera caeléstia, et cörpera terréstria: sed ália quidem caeléstium glória, ália autem terré-

strium. Alia cláritas solis, ália cláritas lunae, et ália cláritas stellárum. Stella enim a stella differt in claritáte : sic et resurrectio mortuórum. Seminátur in corruptiône, sur-

get in incorruptiône. Seminátur in ignobilitáte, surget in glória. Seminátur in infirmitáte, surget in virtúte. Seminátur corpus animále, surget corpus spiritále.

R̃. Dómine. p. 1798.

Lesson IX.

ECce mystérium vobis dico : Omnes quidem resurgémus, sed non omnes immutábitur. In momento, in ictu oculi, in novíssima tuba : canet enim tuba, et mórtui resúrgent incorrupti : et nos immutábitur. Opórtet enim corruptibile hoc indúere incorruptiõem : et mortále hoc indúere immortalitátem. Cum autem mortále hoc indúerit immortalitatem, tunc fiet sermo, qui scriptus est : Absórpta

est mors in victória. Ubi est, mors, victória tua? ubi est, mors, stimulus tuus? Stímulus autem mortis peccátum est : virtus vero peccáti lex. Deo autem grátias, qui dedit nobis victóriam per Dóminum nostrum Jesum Christum. Itaque, fratres mei dilécti, stábiles estóte et immóbiles : abundátes in ópere Dómini semper, sciéntes quod labor vester non est inánis in Dómino.

R̃. Líbera. p. 1767.

At Lauds, all is from the ordinary Office for the Dead, p. 1799. After the Canticle Benedictus, and the repetition of the Antiphon, the Office ends by the Páter noster. the Versicles and the Prayer as at Vespers, p. 1741.

AT PRIME.

At Prime, Terce, Sext, None and Compline, the Psalms are sung in the Direct tone indicated on p. 1776 for the Psalm 145. Lauda, ánima mea, Dóminum. or in the following tone ad libitum, p. 1742.

Psalm 87.

Domine Déus salútis méae : * in die clamávi, et nócte córam te.

Intret in conspéctu túo orátio méa : * inclína aúrem túam ad précem méam :

Quia repléta est mális ánima méa : * et víta méa inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lácum : * fáctus sum sicut hómo sine adjutório, inter mórtuos líber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, † quórum non es mémor ámplius : * et ípsi de mánu túa repúlsi sunt.

Posuérunť me in lácu inferióri : * in tenebrósis et in úmbra mórtis.

Super me confirmátus est fúror túus : * et ómnes flúctus túos induxísti super me.

Longe fecísti nótos méos a me : * posuérunť me abominatiõem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi méi languérunt prae inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tóta die : * expándi ad te mánu méas.

Numquid mórtuis fácies mirabilia : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam túam, * et veritátem túam in perditiónē?

Numquid cognoscéntur in tenebris mirabilia túa, * et justítia túa in térra obliuionis?

Et égo ad te, Dómine, clamávi : * et mane orátio méa praeveniet te.

Ut quid, Dómine, repélliš oratiõem méam : * avértis faciém túam a me?

Pauper sum égo, et in labóribus a juventúte méa : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt irae tuae : *
et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua
tóta die : * circumdedérunt me
simul.

Elongásti a me amicum et pró-
ximum : * et nótos meos a miséria.

Réquiem aetérnam * dóna éis,
Dómine.

Et lux perpétua * luceat éis.

Psalm 27.

AD te, Dómine, clamábo, Dénus
méis, ne sileas a me : † nequán-
do táceas a me * et assimilábor
descendéntibus in lácum.

Exáudi, Dómine, vócem depreca-
tiónis meae dum óro ad te : * dum
extóllo manus meas ad téplum
sáncctum túum.

Ne simul tráhas me cum pecca-
tóribus : * et cum operántibus ini-
quitátem ne pèrδας me :

Qui loquúntur pácem cum pró-
ximo suo, * mála autem in córdi-
bus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, *
et secúndum nequítiam adinventió-
num ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum
tribue illis : * rédde retributiónem
eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera
Dómini, † et in ópera mánuum
éjus : * destrues illos, et non aedi-
ficábis eos.

Benedictus Dóminus : * quóniam
exaudivit vócem deprecationis
meae.

Dóminus adjutor méus et proté-
ctor méus : * in ipso sperávit cor
méum, et adjutus sum.

Et reflóruit cáro mea : * et ex
voluntáte mea confitébor éi.

Dóminus fortitúdo plébis suae : *
et protéctor salvatiónum Christi
súi est.

Sálvum fac pópulum túum, Dó-
mine, et benedic haereditáti tuae : *
et rége eos, et extólle illos usque
in aetérnum.

Réquiem aetérnam * dóna éis,
Dómine.

Et lux perpétua * luceat éis.

Psalm 31.

BEati quórum remissae sunt ini-
quitátes : * et quórum técta
sunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dó-
minus peccátum, * nec est in spí-
ritu ejus dólus.

Quóniam tacui, inveteravérunt
óssa mea, * dum clamárem tóta
die.

Quóniam die ac nócte graváta
est super me manus tua : * convér-
sus sum in aerúmna mea, dum con-
figitur spina.

Delictum méum cógnum tibi
féci : * et injustítiam meam non
abseóndi.

Dixi : Confitébor advérsus me
injustítiam meam Dómino : * et tu
remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te ómnis sán-
ctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum
multárum, * ad eum non approxi-
mábunt.

Tu es refúgium méum a tribula-
tióné, quae circúmdedit me : * ex-
sultátio mea, érue me a circúmdán-
tibus me.

Intelléctum tibi dábo, et ínstruam
te in vía hac qua gradiéris : * fir-
mábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut équus et mûlus, *
quibus non est intelligéctus.

In cámo et fréno maxíllas eórum
constríngite, * qui non appróximant
ad te.

Multa flagélla peccatóris, * spe-
rántem autem in Dómino miseri-
córdia circúmdabit.

Laetámini in Dómino, et exsul-
táte, jústi : * et gloriámini, ómnes
récti corde.

Réquiem aetérnam * dóna éis,
Dómine.

Et lux perpétua * luceat éis.

The following is then said kneeling :

Páter noster. *continued in silence.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatióem. ℞. Sed libera nos a málo.

℣. A pórtá inferi. ℞. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in páce. ℞. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratióem méam. ℞. Et clámor méus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℞. Et cum spíritu túo.

Orémus.

Prayer.

Supplíces, Dómine, pro animábus ómnium famulórum famula- rúmque tuárum preces effúndi- mus : † ut quidquid conversatióne	contraxérunt humána, clemens indúlgeas * et poenis eórum finem benígnus impónas. Per Dóminum. ℞. Amen.
--	---

The Martyrology is then said in Choir, after which the Office ends as follows :

℣. In memória aetérna érant jústi.

℞. Ab auditióne mála non timébunt.

Orémus.

Prayer.

Deus, véniae largítor et humánae salútis amátor : † quaesumus cleméntiam tuam ; ut ánimas óm- nium fidélium, qui ex hoc saéculo transiérunt, * beáta María semper	Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuae beatitúdi- nis consórtium perveníre concédas. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.
---	---

℣. Réquiem aetérnam dóna éis, Dómine.

℞. Et lux perpétua lúceat éis.

℣. Requiéscant in páce. ℞. Amen.

No further prayers are added.

AT TERCE.

Psalm 37. I.

Domine, ne in furóre túo árguas
me : * neque in ira túa corri-
pias me.

Quóniam sagíttae túae infixae
sunt mihi : * et confirmásti super
me mánum túam.

Non est sánitas in cárne méa a
fácie irae túae : * non est pax óssibus
méis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes méae super-
gréssae sunt cápút méum : * et
sicut ónus gráve gravatae sunt sú-
per me.

Putruérunt et corrúptae sunt ci-
catrices méae, * a fácie insipiéntiae
méae.

Miser fáctus sum, et curvátus sum
usque in finem : * tóta díe contri-
státus ingrediēbar.

Quóniam lúmbi méi implēti sunt
illusió nibus : * et non est sánitas in
cárne méa.

Afflíctus sum et humiliátus sum
nimis : * rugiēbam a gémitu córdis
méi.

Dómine, ante te ómne desidérium
méum : * et gémitus méus a te non
est absconditus.

Cor méum conturbátum est, † dereliquit me virtus méa : * et lúmen oculórum meórum, et ípsum non est mécum.

Réquiem aetérnam * dóna éis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat éis.

Psalm 37. II.

AMíci méi et próximi méi * advérsum me appropinquavérunt et steterunt.

Et qui juxta me érant, de longe steterunt : * et vim faciébant, qui quaerébant ánimam méam.

Et qui inquirébant mála míhi, locúti sunt vanitátes : * et dólós tóta díe meditábantur.

Ego autem tamquam súrdu non audiébam : * et sicut mútus non apériens os súum.

Et fáctus sum sicut hómo non áudiens, * et non hábens in ore súo redargutíones.

Quóniam in te, Dómine, sperávi : * tu exáudies me, Dómine Dómus méus.

Quia díxi : Nequándo supergáudeant míhi inimíci méi : * et dum commóventur pedes méi, super me mágna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dólór méus in conspéctu méo sémper.

Quóniam iniquitátem méam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto méo.

Inimíci autem méi vívunt, et confirmáti sunt súper me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retribuunt mála pro bónis, detrahébant míhi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine, Dómus méus : * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium méum, * Dómine Dómus salútis méae.

Réquiem aetérnam * dóna éis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat éis.

Psalm 55.

MIserére méi, Dómus, quóniam conculcávit me hómo : * tóta díe impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci méi tóta díe : * quóniam múltí bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo : * ego vero in te sperábo.

In Dómo laudábo sermónes méos, in Dómo sperávi : * non timébo quid fáciat míhi eáro.

Tóta díe vérba méa exsecrabántur : * advérsum me ómnes cogitatíones eórum in málum.

Inhabitábunt et abseóndent : * ípsi calcáneum méum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam méam, pro níhilo sálvos fácies illos : * in ira pópulos confrínges.

Dómus, vítam méam annuntiávi tibi : * posuísti lácrimas méas in conspéctu túo.

Sicut et in promissióne túa : * tunc converténtur inimíci méi retrórsum.

In quacúmque díe invocávero te : * ecce cognóvi quóniam Dómus méus es.

In Dómo laudábo vérbum, † in Dómino laudábo sermónem : * in Dómo sperávi, non timébo quid fáciat míhi hómo.

In me sunt, Dómus, vóta túa, * quae réddam, laudatíones tibi.

Quóniam eripuísti ánimam méam de móрте, † et pedes méos de lápsu : * ut pláceam coram Dómo in lúmine víventium.

Réquiem aetérnam * dóna éis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat éis.

The following is then said kneeling :

Páter nóster. continued in silence.

℣. Et ne nos indúcas in tentatíonem. ℞. Sed líbera nos a málo.

℣. A póрта ínferi. ℞. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiescant in páce. ℞. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratióem méam. ℞. Et clámor méus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℞. Et cum spíritu túo.

Orémus.

Prayer.

FIdélium, Deus, ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissionem cunctórum tribue peccatórum : † ut indulgéntiam, quam

semper optavérunt, * piis supplicatióibus consequántur : Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia saécula saeculórum. ℞. Amen.

℣. Réquiem aetérnam dóna éis, Dómine. ℞. Et lux perpétua lúceat éis.

℣. Requiescant in páce. ℞. Amen.

Sext and None end in the same way as the above.

AT SEXT.

Psalm 69.

DEus, in adiutorium meum intende : * Dómine, ad adiuvandum me festina.

Confundántur et revereántur, * qui quaérunt ánimam méam.

Avertántur retrórsus et erubescant, * qui vólunt míhi mála.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt míhi : Eúge, eúge.

Exsúltent et laeténtur in te ómnes qui quaérunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui diligunt salutare túum.

Ego vero egénus et páuper sum : * Deus, ádjúva me.

Adjutor méus et liberátor méus es tu : * Dómine, ne moréris.

Réquiem aetérnam * dóna éis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat éis.

Psalm 84.

Benedixísti, Dómine, térram túam : * avertísti captivitátem Jácob.

Remisísti iniquitátem plébis tuae : * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti ómnem íram túam : * avertísti ab íra indignatiónis tuae.

Convérte nos, Déus, salutáris nóster : * et avérte íram túam a nóbis.

Numquid in aetérnum irascéris nóbis? * aut exténder íram túam a generatióne in generatióne?

Déus, tu conversus vivificábis nos : * et plebs túa laetábitur in te.

Osténde nóbis, Dómine, misericórdiam túam : * et salutare túum da nóbis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Déus : * quóniam loquétur pácem in plébem súam.

Et super sánc tos súos : * et in éos qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope tíméntes eum salutare ipsíus : * ut inhábitet glória in térra nóstra.

Misericórdia et véritas obviavérunt sibi : * justítia et pax osculátae sunt.

Véritas de térra órta est : * et justítia de caélo prospéxit.

Etenim Dóminus dábit benignitátem : * et térra nóstra dábit frúctum súum.

Justítia ante eum ambulábit : * et pónet in vía gressus súos.

Réquiem aetérnam * dóna éis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat éis.

Psalm 85.

Inclina, Dómine, áurem túam et exáudi me : * quóniam inops et páuper *sum* égo.

Custódi ánimam méam, quóniam *sánctus* sum : * sálvum fac sérvum túum, Déus méus, sperátem in te.

Miserére méi, Dómine, quóniam ad te clamávi tóta die : † laetífica ánimam sérví tui, * quóniam ad te, Dómine, ánimam méam *levávi*.

Quóniam tu, Dómine, suávis et mītis : et mūltae misericórdiae ómnibus invocántibus te.

Auribus pécipe, Dómine, oratió-nem méam : * et inténde vóci de-precatiónis méae.

In die tribulatiónis méae clamávi ad te : * quia exaudísti me.

Non est similis tui in diis, Dómine : * et non est secúndum ópe-ra túa.

Omnes géntes quascúmque fecisti vénient, et adorábunt coram te, Dómine : * et glorificábunt nómen túum.

Quóniam magnus es tu et fáciens mirabilia : * tu es Déus sólus.

Deduc me, Dómine, in vía túa, † et ingrédiar in veritáte túa : * laetétur cor méum ut timeat nómen túum.

Confitébor tibi, Dómine Déus méus, in tóto córde méo, * et glori-ficábo nómen túum in *aetérnum* :

Quia misericórdia túa magna est súper me : * et eruisti ánimam méam ex inférno inferióri.

Déus, iníqui surrexérunt super me, † et synagóga poténtium quaesierunt ánimam méam : * et non proposuerunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine Déus, miserátor et miséricors, * pátiens, et mūltae misericórdiae, *et vérax* :

Réspice in me et miserére méi, † da impérium túum púero túo : * et sálvum fac fílium ancillae túae.

Fac mécum signum in bónum, † ut videant qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu, Dómine, adjuvisti me et consolátus es me.

Réquiem *aetérnam* * dóna éis, Dómine.

Et lux perpétua * *lúceat* éis.

AT NONE.

Psalm 101. 1.

Dómine, exáudi oratió-nem méam : * et clamor méus ad te véniat.

Non avértas fáciem túam á me : * in quacúmque die tribulor, inclína ad me áurem túam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecerunt sicut fūmus dies mei : * et óssa méa sicut crémium aruerunt.

Percússus sum ut foénium, et áruit cor méum : * quia oblītus sum comédere pánem méum.

A vóce gémitus mei * adhaésit os méum *carni* méae.

Similis factus sum pellicáno solitúdinis : * factus sum sicut nycti-

corax in *domicélio*.

Vigilávi, * et factus sum sicut pásser solitárius in tecto.

Tóta die exprobrábant míhi inimici mei : * et qui laudábant me, advérsus me *jurábant*.

Quia cinerem tamquam pánem manducábam, * et pótum méum cum flétu *miscébam*.

A fácie irae et indignatiónis túae : * quia élevans *alíis*isti me.

Dies mei sicut úmbra declinavérunt : * et égo sicut foénium áruí.

Tu autem, Dómine, in *aetérnum* pérmanes : * et memoriále túum in generatió-nem et generatió-nem.

Réquiem *aetérnam* * dóna éis, Dómine.

Et lux perpétua * *lúceat* éis.

Psalm 101. II.

TU exsurgens miseréberis Sion : *
quia tēpus miserēdi ejus,
quia *venit* tēpus.

Quoniam placuerunt sēvis tuis
lápides ejus : * et terrae ejus mise-
rebuntur.

Et timébunt gētes nōmen tuum,
Dómine, * et omnes rēges terrae
glóriam tuam.

Quia aedificávit Dóminus Sion : *
et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiōem humi-
lium : * et non sprévit précem
eorum.

Scribātur haec in generatiōe
áltera : * et pópulus qui creábitur
laudábit Dóminum :

Quia prospéxit de excélso sáncto
suo : * Dóminus de caelo in terram
aspéxit.

Ut audíret gémitus compeditó-
rum : * ut sólveret filios interem-
ptórum :

Ut annúntient in Sion nōmen Dó-
mini : * et láudem ejus in Jerú-
salem.

Mass for all the Faithful Departed, p. 1806.

The Absolution, p. 1820.

AT VESPER.

*The Vespers of the Dead are sung, beginning directly by the Antiphon
Placébo. p. 1772.*

*After the repetition of the Antiphon of the Magnificat all kneel for the
following prayers :*

Páter noster. *continued in silence.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiōnem. ℞. Sed libera nos a málo.

℣. A pórtā inferi. ℞. Erue, Dómine, ánimas eorum.

℣. Requiescant in páce. ℞. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiōnem méam. ℞. Et clámor méus ad te véniat.

℣. Dóminus vobiscum. ℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

FIdélis, Deus, ómnium Cón-
ditōr et Redēptor, animábus
famulórum famularúmque tuárum
remissiōnem cunctórum tribue pec-
catorum : † ut indulgētiā, quam

semper optavérunt, * piis supplica-
tiōnibus consequántur. Qui vivis et
regnas cum Deo Patre in unitate
Spíritus Sancti Deus, * per ómnia
saecula saeculórum. ℞. Amen.

℣. Réquiem aetérnam dóna éis, Dómine. ℞. Et lux perpétua lúceat éis.

In conveniēdo pópulos in unum,*
et rēges ut sērviant Dómino.

Réquiem aetérnam * dóna éis,
Dómine.

Et lux perpétua * lúceat éis.

Psalm 101. III.

Respondit éi in vía virtútis suae :*
Paucitatem diérum meórum
núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum
meórum : * in generatiōem et
generatiōem *anni tui*.

Initio tu, Dómine, terram fundá-
sti : * et ópera mánuum tuárum
sunt caeli.

Ipsi peribunt, tu autem pērma-
nes : * et omnes sicut vestimētum
veterāscunt.

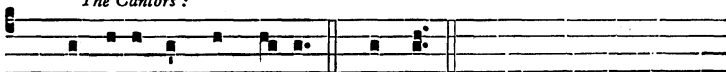
Et sicut opertórium mutábis éos,
et mutabúntur ; * tu autem ídem
ipse es, et anni tui non *deficient*.

Fílii servórum tuórum habitá-
bunt : * et sēmen eorum in saecu-
lum *dirigétur*.

Réquiem aetérnam * dóna éis,
Dómine.

Et lux perpétua * lúceat éis.

Prayer.

The Cantors :

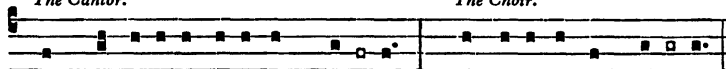
Ÿ. Requi- éscant in pá-ce. R̃. Amen.

Vespers for the Dead always end as above, without the addition of any further prayers.

AT COMPLINE.

*The Jube dómne. the Short Lesson, the Ÿ. Adjutórium. and the Páter noster. are all omitted. Compline begins with the Confíteor, Misereátur. and Indulgéntiam. The following Psalms are then said without an Antiphon. At the end of each Psalm, the words Réquiem aetérnam * dóna éis, Dómine. Et lux perpétua lúceat éis. are said instead of the Glória Patri.*

Psalm 122.

*The Cantor.**The Choir.*

1. Ad te levávi ócu-los mé- os, * qui hábi-tas in caé- lis.

2. Ecce sicut óculi servórum * in mánibus dominórum suórum.

3. Sicut óculi ancillae in mánibus dóminae súae : * ita óculi nóstri ad Dóminum Déum nóstrum, donec misereátur nóstri.

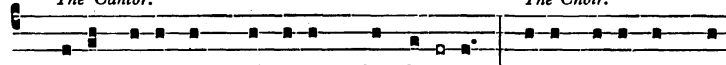
4. Miserére nóstri, Dómine, miserére nóstri : * quia multum repléti súmus despectióne.

5. Quia multum repléta est ánima nóstra : * oppróbrium abundántibus, et despectio *supérbis*.

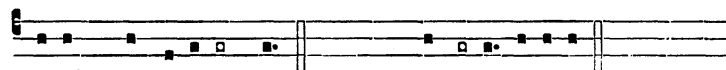
6. Réquiem aetérnam * dóna éis, Dómine.

7. Et lux perpétua * lúceat éis.

Psalm 141.

*The Cantor.**The Choir.*

1. Vóce mé-a ad Dóminum clamá- vi : * vóce mé-a ad Dó-

minum de-*precátus* sum. *Flex* : Dómine, †

2. Effúndo in conspéctu éjus oratióem méam, * et tribulatióem méam ante ípsam pronúntio.

3. In defi-ci-én-do ex me spí-ri-tum mé-um, * et tu cog-novísti sé-mi-tas mé-as.

4. In vía hac qua am-bu-lá-bam, * abs-con-dérunt lá-que-um mí-hi.

5. Con-si-de-rá-bam ad d-éx-ter-am et vi-dé-bam : * et non é-rat qui cog-nó-sce-ret me.

6. Pé-ri-it fú-ga a me, * et non est qui re-quí-rat á-ni-mam mé-am.

7. Cla-má-vi ad te, D-ó-mi-ne, † dixi : Tu es spes mé-a, * pórtio mé-a in térra vi-vén-tium.

8. In-tén-de ad de-pre-ca-ti-ó-nem mé-am : * quia hu-mi-li-a-tus sum ní-mis.

9. Lí-be-ra me a per-se-quén-ti-bus me : * quia con-fo-r-tá-ti sunt sú-per me.

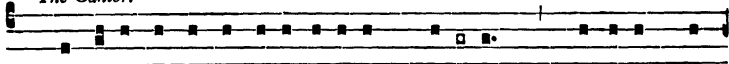
10. Edu-c de cus-tódia á-ni-mam mé-am ad con-fi-tén-dum nó-mi-ni tú-o : * me ex-spé-ctant jú-sti, donec re-trí-buas mí-hi.

11. Ré-qui-em aet-ér-nam * dó-na é-is, D-ó-mi-ne.

12. Et lux per-pétua * lú-ceat é-is.

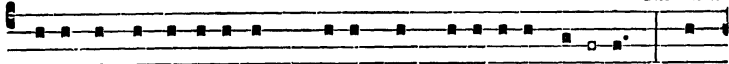
Psalm 142.

The Cantor.

I. D-ó-mi-ne, ex-áu-di ora-ti-ónem mé-am : † áu-ri-bus pér-

The Choir.

cipe ob-se-cra-ti-ónem mé-am in ve-ri-tá-te tú-a : * ex-

áu-di me in tú-a jú-stí-ti-a.

2. Et non ín-tres in ju-dí-cium cum sé-rvo tú-o : * quia non ju-sti-fi-cá-bitur in con-spé-ctu tú-o ó-m-nis vi-vens.

3. Quia per-se-cú-tus est in-i-mí-cus á-ni-mam mé-am : * hu-mi-li-á-vit in térra vi-tam mé-am.

4. Col-lo-cá-vit me in ob-scú-ris sicut mó-r-tuos sa-é-cu-li : † et an-xi-á-tus est su-per me spí-ri-tus mé-us, * in me tur-bá-tum est cor mé-um.

5. Mé-mor fúi di-é-rum an-ti-quó-rum, † me-di-tá-tus sum in ó-m-ni-bus opé-ri-bus tú-is * in fá-ctis má-nu-um tu-á-rum me-di-tá-bar.

6. Ex-pán-di má-nus mé-as ad te : * á-ni-ma mé-a sicut térra si-ne á-qu-a tí-bi.

7. Ve-ló-ci-ter ex-áu-di me, D-ó-mi-ne : * de-fé-cit spí-ri-tus mé-us.

8. Non av-ér-tas fá-ci-em tú-am a me : * et sí-mi-lis é-ro de-scen-dén-ti-bus in á-cum.

9. Audítam fac míhi mane misericórdiam túam : * quia in te sperávi.

10. Nótam fac míhi víam in qua ámbulem : * quia ad te levávi ánimam méam.

11. Eripe me de inimícis méis, Dómine, ad te confúgi : * dóce me fácere voluntátem túam, quia Déus méus es tu.

12. Spíritus túus bónus dedúcet me in térram rēctam : * propter nómen túum, Dómine, vivificábis me in aequitáte túa.

13. Edúces de tribulatióne ánimam méam : * et in misericórdia túa dispérdes inimícos méos.

14. Et pérdes ómnes qui tribulant ánimam méam : * quóniam égo sérvus túus sum.

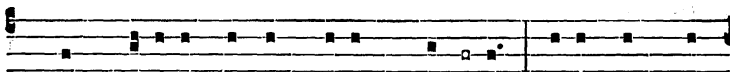
15. Réquiem aetérnam * dóna éis, Dómine.

16. Et lux perpétua * lúceat éis.

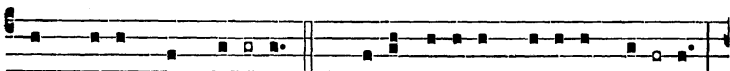
After the Psalms, the Cantic Nunc dimíttis. is sung.

Cantic of Simeon.

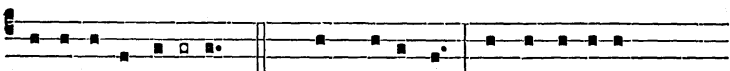
Luke 2, 29-32.

1. Nunc dimíttis sérvum tú-um, Dómine, * secúndum vér-

bum tú-um *in pá-* ce. 2. Qui-a vidérunt ócu-li mé- i *

salu-tá-re tú- um. 3. Quod parásti * ante fá-ci- em... *etc.*

3. Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum.

4. Lúmen ad revelatiónem gēntium, * et glóriam plébis túae Israel.

5. Réquiem aetérnam * dóna éis, Dómine.

6. Et lux perpétua * lúceat éis.

All kneel for the following prayers :

Páter nóster. *continued in silence.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℞. Sed libera nos a málo.

℣. A pórtā inferi. ℞. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in páce. ℞. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem méam. ℞. Et clámor méus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℞. Et cum spíritu túo.

Orémus.

Prayer.

Propitiare, quaesumus, Domine, animabus omnium famulorum famularumque tuarum, pro quibus majestatem tuam suppliciter exoramus : † ut per haec piae deprecationis officia, * pervenire mereantur ad requiem sempiternam. Per Dominum nostrum... R. Amen.

℣. Requiem aeternam dona eis, Domine. R. Et lux perpetua luceat eis.

℣. Requiescant in pace. R. Amen.

Compline ends thus, without the addition of any further prayers.

4. St. Charles Borromeo, Bishop and Confessor. *Double.*

Mass. Statuit. *p.* 1182, *except* :

Collect.

Ecclēsiā tuā, Domine, sancti sollicitudo gloriōsum reddidit ; * ita Cāroli Confessoris tui atque nos ejus intercessio in tuo semper Pontificis continua protectione cūstodi : † ut sicut illum pastorālis faciāt amorē fervētes. Per Dōminum.

In the Mass of SS. Vitalis and Agricola, Martyrs.

Mass. Sapiētiā. *p.* 1166, *except* :

Collect.

Praesta, quaesumus, omnipotens colae solēnnia cōlimus, eōrum apud Deus : * ut qui sanctorum te intercessionibus adjuvémur. Per Mátyrum tuorum Vitālis et Agricolae Dōminum.

Secret. Oblātis. *p.* 1152. *and Postcommunion.* Haec nos commūnio. *p.* 1153.

8. Commemoration of the Four Crowned Martyrs.

Mass. Intret. *p.* 1162, *except* :

Collect.

Praesta, quaesumus, omnipotens gnōvimus, pios apud te in nostra Deus : * ut qui gloriōsos Mártyres fortes in sua confessione cōintercessiōe sentiāmus. Per Dōminum.

Secret.

Benedictio tua, Domine, larga tūribus tuis, tibi reddat accēpta, et descēdat : quae et mūnera nobis sacramētum redemptionis nostra, deprecāntibus sanctis Mártyribus efficiat. Per Dōminum nostrum.

Postcommunion.

Caelēstibus refēcti sacramētis et triūmphis, protegāmur auxiliis. Per gaūdiis, sūpplices te, Domine, Dōminum. deprecāmur ; ut quorum gloriāmur